

L'HORA NOVA

INGENUAMENT

En el curs de la política internacional s'hi observà un canvi de posicions, sense però que pressuposi una rectificació immediata de conductes. Itàlia, aparentment, afluixa, en acceptar les suggerències del pla britànic, presentat, en el mes de juliol, a discussió del Comitè de no intervenció. Però cal remarcar que l'actitud italiana troba l'assistència del representant alemany, que és tant com dir que l'eix Roma-Berlín segueix maniobrant en el sí del Comitè de Londres amb la mateixa habilitat d'abans, que no respon a cap més finalitat que el guanyar temps per a possibilitar la victòria del feixisme en el conflicte espanyol. Es simplement una nova modalitat, un nou recurs dilatori per a privar una resolució enèrgica per part de les nacions democràtiques associades en un pacte que ha estat objecte de les més greus transgressions, en perjudici, únicament, del Govern legítim de la República. Per això, per ésser ja una reincidència intolerable, que ja no va encaminada a un sol objectiu, sinó que presagia intencions sinistres, que han de posar en guàrdia a França i Anglaterra, hem de creure que les reunions del Comitè de no intervenció tenen un marge molt estret de discussió, i per tant, ha arribat el moment de trencar diàlegs, si en aquesta darrera prova no sorgeix una fórmula que garanteixi el més estricte compliment dels compromisos internacionals. No serà però justa cap decisió que no reconegui el dret al nostre Govern de procurar-se, a l'exterior, l'armament ne-

cessari per a la seva defensa. D'ací ha vingut, d'haver-se apartat del camí recte, contra tota raó i en pugna amb els drets reconeguts en el pacte entre nacions, que el conflicte d'Espanya hagi derivat envers una amenaça a la pau d'Europa. Que les velles democràcies procurin reaccionar a temps i tractin d'evitar

VISIO DE LA GUERRA

Esferèidor espectacle la guerra. Segell d'incivilitat i refugi covard de dements, en denigrant concomitància amb la criminalitat més refinada.

La guerra no és més que la constatació d'un disseny sense parió, de carència absoluta de sentiments humans, i prova fefaent d'una gran corrupció moral.

A mercè i complaença dels monstres de la nostra civilització s'engega amb odi el quartet apocalíptic, i en el frenètic galop dels quatre assots de la humanitat salta trossejada i esbocinada la carn dels innocents, s'escampen les epidèmies, la fam campa arreu, i davant el flagell d'éssers i coses, el capitalisme explotador es refrega alegrement les mans, impassible al martiri dels pobles.

Encanallat, mai prou assedegat de sang noble i humil, el capital no apercebeix els esquitxos de sang de llur cara repugnant.

¡Ah! que no dubtin, però, que tantes víctimes germanes que s'immolen en sacrifici per la llibertat, reclamen venjança, i que ¡jamai! farem un pas enrera, ni ens faran cedir els mitjans pèrfids i sanguinaris dels magnats assassins. Ans al contrari. Carregats de fe i coratge, segurs i atents al nostre destí, lluitarem sens treva i sens repòs i els nostres pits seran la cuirassa contra la que s'estavellarà impotent la fòbia esclavitzadora d'aquests feixistes totalitaris que, com per una ironia sorneguera, pretenen, amb tot el desvergonyiment, dir-se els guardadors del colom pacifista.

RAMON VERDAGUER SALA

Gargallo, 17-10-1937.

el mal major que els podria venir al damunt, com a conseqüència de la injustícia que s'ha comès amb el nostre poble, com abans l'hagué de sofrir Abissínia, i que s'ha estès, també, a Xina, per sarcasme de la institució ginebrina i per vergonya de la humanitat.

ALFIL.